

[Ove Hansen.]

værker vil blive overtaget af offentlige vandværker. Det synes jeg også er det rigtigste, når kommunerne får pligt til at sørge for vandforsyningen rundt omkring.

Der er en paragraf, jeg gerne lige vil pege på; jeg synes, den er meget vidtrækkende, men jeg deler de synspunkter, der er nedfældet i den. Det er § 40, der handler om sivebrønde og samlebrønde, som man nu kun kan få lov til at anvende og aflede spildevand fra til undergrunden ved særlig tilladelse. Det lægger jeg vægt på, for i mange kommuner, ikke mindst hvor der er sommerhusbebyggelse, ved vi, at det er et meget stort problem. Hvis grundvandet anvendes, eller der foretages oppumpning fra egnen deromkring, er det helt urimeligt, som man ofte har ledet spildevandet ud i jorden. Jeg anser altså denne bestemmelse for meget værdifuld. Men jeg vil tilføje, at den naturligvis skaber kommunale problemer. Det vil koste penge at efterleve den, men det er simpelt hen en nødvendighed. I det hele taget er der mange problemer omkring forurening af jorden og grundvandet; her tænker jeg på de olietanke, der nedlægges i stort omfang rundt omkring i forbindelse med boligbebyggelser. Jeg ved, at dette omfattes af en anden lovgivning; men alligevel er det vel rigtigst at have det i tankerne her, når talen er om grundvandet, tilsynet med og undersøgelsen af vandets kvalitet.

Jeg ser, at man nu får en særlig bestemmelse om forholdet mellem et vandværk og dets forbrugere. Det har ikke altid været klarlagt, men det bliver det nu. Vi har naturligvis løst det rundt omkring i kraft af regulativer, men nu bliver der skabt, håber jeg, mere faste rammer for dette, og det kan mit parti kun være tilfreds med.

Jeg er klar over, at der er mange tekniske problemer i dette lovforslag. Jeg kan ikke overse dem alle sammen, men jeg håber, vi nu får et udvalgsarbejde, hvor vi kan se på dem. Jeg vil dog gerne tilføje, at lovforslaget her i stor udstrækning bygger på kommissionsbetænkninger; jeg har set disse betænkninger og beundret det arbejde, kommissionerne har gjort. Vi har her fået meget værdifuldt materiale, som lover godt for den lovgivning, vi nu er i lag med at etablere. I tilslutning hertil kommer et par af land-

brugsministerens lovforslag, som vi skal behandle i morgen, og som har en vis parallelitet med dette lovforslag.

Jeg vil gerne med disse ord sige, at mit parti er positivt stemt over for lovforslaget; vi vil gerne være med til i udvalgsarbejdet at nå til en løsning, som vi anser for at være værdifuld og til meget stor gavn for landets kommuner.

Stæhr Johansen: På samme måde som hr. Ove Hansen kan jeg på mit partis vegne udtrykke tilfredshed med, at dette lovforslag er blevet fremsat. Det drejer sig jo om et område, som er livsvigtigt for den danske befolkning, og med det store vandforbrug er det klart, at der særlig i de store byer har været nogle problemer, som det har været vanskeligt at overvinde under den nuværende lovgivning, der stammer helt tilbage fra 1926.

Derfor var det vel også, indenrigsministeriet i 1956 nedsatte en kommission, der skulle gennemgå alle de problemer, der i årenes løb var opstået. Denne kommission, der var meget alsidigt sammensat med repræsentanter både for vandforsyningsinteresser og teknisk-geologiske interesser, kommunalpolitiske, sundhedsmæssige og juridiske interesser, havde på grund af denne sammensætning mulighed for at fremkomme med en betænkning, der helt havde gennemarbejdet problemerne. Jeg synes, man har lov til at konstatere, at den betænkning, som blev færdig i 1961, gav en virkelig gennemgang af problemerne, som de forelå. Desuden skete der det, at Akademiet for de tekniske Videnskaber i 1963 kom med en betænkning, som kaldtes for „Vand“, og hvori der også var en række relevante betragtninger.

Jeg har forstået, at det lovforslag, der nu foreligger, er et resultat af de to betænkninger. Men lovforslaget er ført lidt længere frem, end betænkningen af 1961 var, på grundlag af de erfaringer, som man har høstet i den tid, der er gået, og det betragter jeg som en meget stor fordel.

Jeg vil gerne understrege, at når man ser på den måde, hvorpå vandindvindingsrettighederne gives i Danmark, finder man, at dette allerede tidligere er decentraliseret, og borgernes rettigheder gennem landvæsenkommissionen er da også bibeholdt i det